

DE VOORUIT KRANT

DE LAATSTE EDITIE

MET DEZE WEEK:

De laatste editie

PAGINA 2

Stedentrip in Amsterdam

PAGINA 3

Pubquiz

PAGINA 3

Recept

PAGINA 6

WAAROM MAKEN WIJ DEZE KRANT?

DOOR TEAM STAALMANPLEIN

Wij begrijpen heel goed dat deze tijden lastig kunnen zijn. Daarom hebben wij gedacht om wekelijks een krantje uit te brengen met berichten, verhalen en grapjes uit de wijk. We hopen zo dat de bewoners uit onze wijk iets gemakkelijker deze bewogen tijd door komen. Wekelijks gaan Nicole, Iris, Demi en Elisa aan de slag om het belangrijkste nieuws en de leukste verhalen voor jullie te verzamelen. We hopen dat jullie het leuk vinden!

WIJ STAAN PARAAT!

DOOR TEAM STAALMANPLEIN

Team Staalmanplein staat paraat! Het vele binnen zitten kan natuurlijk erg saai zijn. Wil je gewoon even een praatje maken? Dat kan. Hieronder staan onze nummers, schroom vooral niet om te bellen als u iets nodig hebt:

Iris: 06-39721376

Demi: 06-11814366

Nicole: 06-33026131

Elisa: 06-37223370

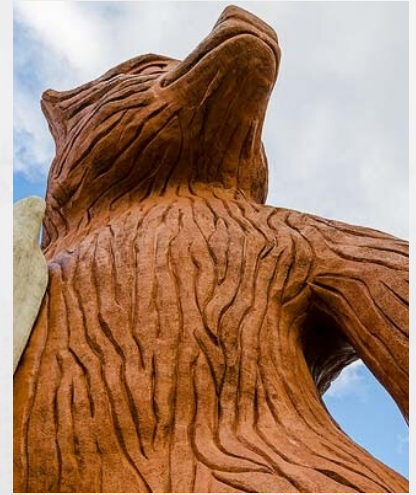
HET LAATSTE KRANTJE

EN AFSCHEID VAN DE STAALMANPLEINBUURT

Zoals jullie misschien al gehoord hebben stopt VoorUit na de zomer met werkzaamheden in de Staalmanpleinbuurt. We hebben het heel erg leuk gehad hier de afgelopen paar jaar, maar helaas moeten we allemaal verhuizen. We vonden het super leuk om jullie te leren kennen en samen leuke activiteiten te doen, en willen jullie graag bedanken voor de mooie jaren.

Voor sommige activiteiten zijn we aan het kijken of we vervanging kunnen vinden zodat ze zonder ons nog door kunnen. Ken of ben jij iemand die ons daarbij kan helpen? Laat het maar weten!

De zomervakantie komst steeds dichterbij en daarom is dit alweer de laatste editie van de VoorUit krant. Wij hebben de krant elke week met veel plezier gemaakt en hopen dat jullie de krant ook met veel plezier hebben gelezen. Bedankt voor de input die is geleverd voor het krantje. Wellicht komen we elkaar nog een keer tegen tijdens de zomervakantie activiteiten!

STEDENTRIP AMSTERDAM

VOOR VAKANTIE IN EIGEN STAD

Als jonge snaak koos ik voor een loopbaan in het onderwijs. Ik stagede in het derde leerjaar van een deftige broederschool. Terwijl ik de kinderen de tafels van vermenigvuldiging, de kringloop van het water of het Bijbels verhaal van Sodom en Gomorra bijbracht, was de vaste klasleerkracht verdiept in een in krantenpapier gekaft boek.

Allerlei plus en mins voor diverse bestemmingen tijdens een zoektocht naar een volgende citytrip verwezen ons naar Amsterdam. Waarom niet? En waar zouden we verblijven? Een luxueus maar onpersoonlijk hotel sprak ons deze keer niet aan. De jeugdherbergen bleken volzet. Een B&B bood oplossing: jawel, Xaviera's Happy House. Het werd een voltreffer. De voormalige madam ontvangt, samen met haar echtgenoot Philip, haar gasten met veel warmte en gezelligheid, een stevige maar afgelijnde brok erotiek maar vooral met haar eigen rondborstige en onvervalste authenticiteit. Haar gasten zitten, wassen, ontbijten, genieten ongedwongen in Xaviera's living, badkamer, eetkamer, maar overnachten net niet in haar slaapkamer. Een aanrader! Tijdens een speeltijd – alle leerlingen waren op de speelplaats en de klasleraar onvindbaar – kon ik mijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en bladerde door het mysterieuze boek: The Happy Hooker, Xaviera Hollander! Een eenzijdige en nooit meer aflatende interesse stak daar en toen de kop op.

We spoorden naar Amsterdam. De N.M.B.S. biedt regelmatig goedkopere tarieven aan voor de IC richting tulpenland. Vanuit Antwerpen bereik je in enkele uren Amsterdam, overstappen in Roosendaal is er voortaan niet meer bij. En je auto één nacht laten overnachten in een bewaakte parking kost ginder al gauw 30 euro. Kiezen voor de trein ligt dus voor de hand. Als ik Nederland doorkruis vergelijk ik het altijd met een enorm communicerend vat, net niet in evenwicht gehouden door duizenden grachten en kanalen, dijken, molens, sluisen... Wie door Vlaanderen treint raakt ontstemd door de lintbebouwing en de daarbij horende barakken, tuinhuisjes en veranda's in de tuinen. Nederland kent dat fenomeen niet. Mensen wonen er samen, opeengepakt op een zakdoek. Maar buiten het stadscentrum vallen de volkstuintjes op. En elke rechtgeaarde Nederlandse minituinman bergt zijn hark en spade op in even chaotisch en slordig in elkaar geknutselde barakken, tuinhuisjes en veranda's. De Gamma vaart er wel bij. En toch bekoort dat Nederlandse landschap me elke keer opnieuw: het water, de enorme weilanden, regelmatig een roofvogel... En telkens wanneer boven het vlakke land donkere wolkenmassa's door een stevige wind voortgedreven worden, overvalt mij de droevige en jaloeze gedachte dat Brel zich in zijn Mijn Vlakke Land van locatie vergist heeft. Gelukkig weet ik beter.

Het Centraal Station van Amsterdam braakt omzeggens dag en nacht een bontgekleurde plots enthousiast geworden mensenstroom uit. Tweehonderd meter verder lijkt het paradijs te wachten. De stadskern blijft een ondefiniceerbaar chaotisch maar samenhangend geheel: protserige paleizen, statige herenhuizen, naargeestige coffeeshops, Hema en Kruidvat, overjaarse hippies en punkers, deftige zakenlui en studenten, ... En toch lijkt elke Amsterdammer vriendelijk en gastvrij, behulpzaam en charmant. Ik vraag me al jaren af of het een gemeenschappelijke pose dan wel écht is. Maar bovenal is elke Amsterdammer trots en tegelijk kritisch over zijn eigen stad. Het lijkt wel de belangrijkste, gezelligste en mooiste stad ter wereld, maar niets deugt er.

De eeuwenoude stad bevindt zich in een moerassig gebied. Honderdduizenden sparren werden, als fundering, de grond in geheid en "dragen" de stad. Hun koppen mogen zich, om rotten tegen te gaan, nooit boven het wateroppervlak uitsteken. Ook hier zorgt elke nacht een ingenieus systeem ervoor dat het waterpeil gehandhaafd blijft. Toch vallen, wandelend door de straten, tientallen gevels op die hun oorspronkelijk loodrechte bouwlijn verlaten hebben. Slimmeriken berekenden dat de stad in zijn huidige vorm nog een toekomst van zo'n tweehonderd jaar heeft. Wedden dat Nederlandse waterdoctorandussen nu al ingewikkelde plannen ontwerpen om de stad te redden? En dat ze daar in zullen slagen ook!

VERVOLG

Een weekend is, zoals in zoveel steden, te kort om alle bezienswaardigheden te ontdekken en te beleven. Amsterdam biedt o.a. het Rijksmuseum, de Amsterdam, het Vondelpark, Nemo en je kan er naar van Gogh gaan kijken, dat zou je eigenlijk wel eens moeten doen (KDB).

Het Anne Frank huis

Het verhaal van Anne Frank is genoegzaam gekend. Een uitzichtloze lange rij geïnteresseerden van over heel de wereld schuift dagelijks gedisciplineerd aan om Het Achterhuis te bezoeken. De mogelijkheid bestaat om elektronisch te reserveren. Maar ook dat moet je, afhankelijk van het seizoen, lang op voorhand doen. Toch zou het Anne Frankhuis hoog op ieders to-do-lijst moeten staan. Het is zoveel méér (of zo anders) dan een toeristische attractie of een historische site. Volgens mij voel je nergens anders in de lage landen de nazigruwel zo lijfelijk aan als in het Achterhuis (en in het Fort van Breendonk). Natuurlijk ontredert en beklijft de gruwel ook in de Dossinkazerne, in Vught, Westerbork en andere bebloede plekken. Maar in Het Achterhuis loop je als het ware door de onveranderde vertrekken van een meisje dat je, door haar dagboek, persoonlijk gekend hebt en van wie je weet welke vreselijke lijdensweg haar nog wachtte. Ze zal, als miljoenen anderen, onschuldig vermalen worden in een door mensen bedachte en ontwikkelde massamoordindustrie. De weinigen die uit de kampen terugkeerden overleefden dankzij die ene motivatie: getuigen, opdat dit nooit meer zoude gebeuren! Die Laatste Getuigen dreigen ons stilaan allemaal te ontvallen, maar hun getuigenis moet blijvend doorgegeven worden. Ondertussen werd het Anne Frankhuis uitgebreid met een moderne annex met bezoekerscentrum, shop, informatiestanden e.d. Het opzet en de uitwerking van die twee-eenheid wringt nog net niet...

De Jordaan

De gekende wijks als het ware de verpauperde volksbuurt van weleer. Toch blijft verdwalen in haar stemmige straatjes en over de vriendelijke pleintjes een behaaglijke herinnering. Vele netjes gerestaureerde huisjes verbergen onvermoede winkeltjes, cafés of andere, jawel, moderne totaalconcepten. Zo sukkelden wij totaal toevallig Nou Moe!?! binnen, een tot in de kleinste hoekjes volgestouwde stripwinkel. Ongelooflijk. De grote attractie van de winkel is echter de uitbater zelf, John Liefcrink. Vermoedelijk heeft hij elke mogelijke strip in voorraad. En mocht hij hem toch niet hebben, dan vertelt hij je wel in geuren en kleuren, uit zijn hoofd, het hele verhaal. Een fenomeen.

De hele wijk ademt een rustige, nuchtere, ontspannen sfeer uit, ietwat raadselachtig. En elk cafeetje of eethuis kenmerkt zich, zonder veel poeha maar met eenvoudige accenten, als een unieke gelegenheid. De stamgasten zijn er luidruchtig maar vriendelijk en de gastvrouw ontvangt je als een oude kennis. Alleen de pils smaakt flets, tenzij je het geluk hebt dat er Belgisch bier uit de tapkraan stroomt, wat meer en meer voorkomt.

Rondvaart op de grachten

Ietwat oubollig en vaak duur zijn de rondvaarten op de grachten. Toch lees je van op het water de stad met een andere bril. Even weg uit het drukke verkeer en de voortrennende massa, dobberend over het water, ervaar je een rust die je alerter maakt voor vele, wat weggestopte details van het allegaartje aan bouwstijlen. Je vaart als het ware door enkele eeuwen geschiedenis en ervaart de grootsheid die Amsterdam ooit (en nog) uitstraalde. En misschien geeft de weerspiegeling van de vele panden langs de grachten een juister beeld van de stad: wat wazig, rimpelig, maar ook feeëriek en aanlokkelijk. De rondvaarten zijn trouwens de grootste toeristische attractie van Nederland: jaarlijks lokken ze 3,5 miljoen landratten het water op. De captain zal niet nalaten naar een fooi te schooien, afhankelijk van de kwaliteit van zijn grappen kan je dieper in je buidel tasten. De Canalbus voert je, als een tram of bus, van het ene museum naar de andere kerk. Prettig en handig om de stad op een andere manier te doorkruisen en te verkennen.

Op de fiets

Het openbaar vervoer, in het bijzonder de trams, rijdt stipt en veelvuldig. Er zijn verschillende formules om er gebruik van te maken. Kies in functie van je interesses en vooral van de lengte van je verblijf. Bussen verbinden het centrum met de ruime stadsrand en het verdere ommeland. Tram en bus zijn niet echt goedkoop maar toch best betaalbaar. Waar de auto in Amsterdam geen koning is, is de fiets er keizer. Kuierend door de stad moet je, meer dan voor auto's en trams, voortdurend uitkijken voor de rondrazende fietsers. De voorzieningen zijn er zeer uitgebreid en prima onderhouden. Wij hebben het niet geprobeerd, maar het leek ons, als niet-inboorlingen, levensgevaarlijk zelf een stalen paardje te berijden. Maar geef toe: wat is er mooier dan zo'n prachtige Hollandse meid, stoempend op haar fiets naar een volgende afspraak?

De walletjes

Tsja, de Walletjes...? Ik weet het niet. Waar je een mysterieuze, wat dreigende, erotische sfeer verwacht, hangt een te alledaags, commercieel klimaat. OK, tolerantie, openheid en emancipatie hebben er mee voor gezorgd dat prostitutie vanonder hetzelfde hoedje als criminaliteit werd weggetoverd. En da's maar goed ook. Toch miste ik er wat geheimzinnigheid, wat kop-in-de-kraag-steken, wat uitdagend en afstoten en vice versa. Ach, misschien ben ik te veel romanticus gebleven voor deze moderne tijd. Maar ketens van eroticashops, hamburgertenten en pop-up- of outletsexboetieks zijn er toch net over. Er net over mag hier, maar op een andere manier. Het Seksmuseum (Damrak 18, vlak bij het station) profileert zich als het enige, echte seksmuseum ter wereld en jawel, daar nijgt het naar. Het oogt wat muffig en inspiratieloos (dodelijk op gebied van seks) maar wie ervan uitgaat dat erotiek ontstond in de jaren '60 van de vorige eeuw leert hier dat onze dametjes en heren voorouders al eeuwen van wanten wisten. Laten we zeggen: leuk voor een regenachtige dag. Kinderen wachten buiten aan het lijntje.

BEKENDE STRAATNAMEN IN DE BUURT

We hebben natuurlijk heel veel grote namen als straatnaam in de Staalmanpleinbuurt, maar wie zijn deze grootheden eigenlijk? Deze week Uilke Jans Klaren

Uilke (Uiltje) Jans Klaren ook wel Vader Klaren genoemd (Tjalleberd, 21 maart 1852 - Bennekom, 30 maart 1947) was in Nederland in het bijzonder actief op het gebied van speeltuinen. Meerdere speeltuinen, met name in Amsterdam, kwamen door zijn initiatieven tot stand.

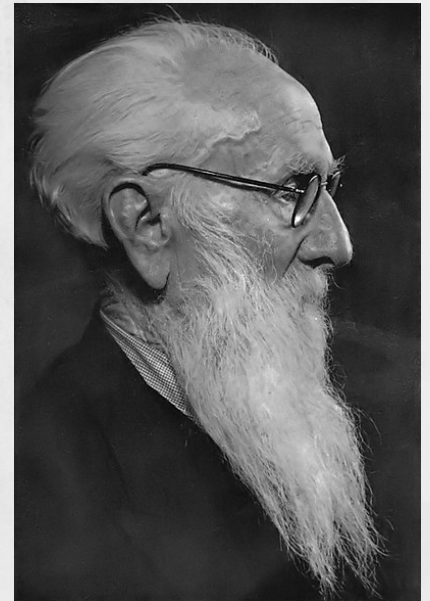
Biografie

Klaren was de zoon van Jan Jans Klaren en Tjerkje Klazes Oord. In 1881 verhuisde hij vanuit Friesland naar Amsterdam om daar werk te vinden in de scheepsbouw. Hij was van 1896 tot 1903 bestuurslid van de Metaalbewerkerenvereniging 'Verbetering Zij Ons Streven' en lid van de 'Commissie tot Weering van het Schoolverzuim'.^[1] De woonomstandigheden in de arbeiderswijken waren dusdanig slecht dat kinderen langdurig op straat speelden. Er moesten daarom speeltuinen komen, die een veilig en gecontroleerd alternatief konden bieden. In 1898 richtte Klaren in Amsterdam de speeltuinbeweging op om kinderen in volkswijken een gelegenheid te bieden in speelplaatsen te kunnen spelen in plaats van op straat. Rond 1880 waren op initiatief van de goeude burgerij al een aantal speeltuinen in Amsterdam opgericht (bijv. Openbare speeltuin nr. 2). Volgens Klaren hadden deze een neerbuigende houding ten opzichte van de kinderen van de arbeiders, en hadden hun ouders geen enkele inspraak in het bestuur van de speeltuin. Het vernieuwende van Klaren's initiatief was dat hij het bestuur en de activiteiten van de speeltuinvereniging geheel door de buurtbewoners zelf (als vrijwilligers) liet uitvoeren; een vereniging waarvan de ouders lid waren. Dit achtte hij de beste manier om de jeugd te verheffen en hen deel te laten nemen aan het verenigingsleven.^[1] De door Klaren opgerichte speeltuinbeweging beoogde een combinatie van een buurtvereniging en een speeltuinorganisatie.^[2]

Op 17 juni 1900 richtte Klaren de Oosterspeeltuinvereniging in de Czaar Peterstraat in Amsterdam op. Behalve over een speeltuin beschikte de vereniging over een clubhuis, waar allerlei activiteiten werden georganiseerd, zoals tekenen en voorlezen. De vereniging bood plaats aan aparte clubs voor toneel, muziek, gymnastiek, en voetbal.^[1] Men beperkte de activiteiten niet tot die voor de kleinere kinderen, maar ook voor de oudere jeugd en de volwassenen. De speeltuinvereniging groeide daarmee uit tot een ontspanningsvereniging voor de buurt en vormde een kweekplaats voor verschillende, later zelfstandige, sport- en muziekverenigingen. Vele andere speeltuinorganisaties (bijv. Speeltuinvereniging Ons Genoegen in Amsterdam) zijn nadien naar dit voorbeeld opgericht.^[2]

Het hele gezin Klaren was betrokken bij speeltuinwerk. Uilke jr., een van Klaren's zoons, was lange tijd als vrijwilliger actief in de Oosterspeeltuin, zijn zoon Tjerk zat in het bestuur van de in 1922 opgerichte Speeltuinvereniging Amsterdam-Zuid, en zijn zoon Willem was als bestuurslid zowel betrokken bij het oprichten van de eerste speeltuinvereniging in Haarlem (Speeltuinvereniging Het Oosterkwartier, opgericht in 1925) als bij de Haarlemse Bond van Speeltuinverenigingen en de Nederlandse Unie van Speeltuinorganisaties (NUSO, opgericht in 1932).^[2]^[3]

In de speeltuinbeweging wordt Klaren geëerd als 'Vader Klaren'. In 1930, bij gelegenheid van de dertigste verjaardag van de oprichting van de Oosterspeeltuinvereniging, ontving hij de zilveren eremedaille van de stad Amsterdam.

DE ONLINE PUBQUIZ

ANTWOORDEN STAAN OP DE VOLGENDE PAGINA!

Normaal gesproken zien wij vele van jullie tijdens de gezellig pubquiz op woensdag avond. Helaas kan deze pubquiz momenteel niet doorgaan maar wij missen het ontzettend! Daarom hebben wij in deze editie van de Vooruit krant een kleine pubquiz voorbereid. De antwoorden kunt u vinden op de volgende pagina!

Ronde 1 - Algemeen

Wat kan je van een mug maken?

Hoe heet het als je 1 jaar getrouwd bent?

Om in een aantal landen binnen te mogen, moet je beschikken over een bepaald identiteitsbewijs?

Hoe noemt een 70 jarig huwelijk?

Ronde 2 - Natuur

Welke dieren leefden 65 miljoen jaar geleden?

Wat was het eerste dier in de ruimte?

Van welke dieren was Napoleon bang?

Waarmee vecht een torero?

Ronde 3 - Sport

Hoeveel maal mag een skischansspringer in een wedstrijd springen?

Uit welke sport komt contre-rechar?

Hoe is de naam van de Belg die ooit tegen Muhammed Ali vocht?

Hoe noemt de oprichter van de moderne Olympische Spelen?

Ronde 4 - Film & TV

Hoe heet de Belgische regisseur die Daens verfilmde?

Over welke vriend van de armen die samen met Kleine John werkt, zijn al veel films gemaakt?

Welke componist van filmmuziek is bekend door The Good, the Bad and the Ugly en The Mission?

Hoe heet de komische versie van James Bond?

Ronde 5 - Wetenschap

Wat doet een lichtstraal die in het water valt?

Wat is de natuurlijke kleur van suiker?

Welke planten groeien in de woestijn?

Hoe heet het onderzoeksschip van Jacques Cousteau?

ANTWOORDEN PUBQUIZ

De antwoorden van de pubquiz:

Ronde 1

Een Olifant, Papieren bruiloft, Paspoort, Platina bruiloft

Ronde 2

Dino's, Een hond, Katten, Stier

Ronde 3

3, Kaatsen, Jean Pierre Coopman, Pierre de Coubertin

Ronde 4

Stijn Coninckx, Robin Hood, Ennio Morricone, Austin Powers

Ronde 5

Breken, Bruin, Cactussen, Calypso

NO BAKE STROOPWAFEL CHEESECAKE

OP BASIS VAN WITTE CHOCOLADE

INGREDIËNTEN

VOOR DE BODEM

- 150 gram stroopwafelkruimels of digestive koekjes
- 80 gram ongezoeten roomboter gesmolten

VOOR DE CHEESECAKE

- 300 gram witte chocolade
- 400 gram roomkaas
- 160 gram slagroom
- 150 gram stroopwafel in stukjes

VOOR DE TOPPING

- 6 el dulce de leche
- 6 mini stroopwafels

INSTRUCTIES

Bekleed de bodem en randen van de springvorm met bakpapier. Om te zorgen dat het bakpapier aan de randen blijft plakken, vet je de vorm eerst even in met een beetje boter of bakspray

Maal de koek(kruimels) fijn in een keukenmachine en vermeng met de gesmolten boter. Verdeel over de bodem van de springvorm. Druk aan met de bolle kant van een lepel en zet in de koelkast.

VOOR DE VULLING

Smelt ondertussen de witte chocolade au bain marie en laat even afkoelen. Klop de roomkaas romig. In een andere kom klop je de slagroom stevig.

Voeg de slagroom toe aan de roomkaas en mix tot een glad mengsel.

Voeg nu de gesmolten chocolade toe, mix tot de chocolade volledig is opgenomen. Spatel de stukjes stroopwafel door de vulling en giet op de koekbodem. Strijk de bovenkant glad en laat de taart minstens 8 uur opstijven in de koelkast.

DECOREREN

Verdeel de dulce de leche over de no bake stroopwafel cheesecake. Halveer de mini stroopwafels en decoreer de bovenkant van de taart ermee door ze er rondom in te steken. Verwijder de springvorm (en het bakpapier) en serveer.

